

Torsdag den 22. november 2012

P7_TA(2012)0458

Den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik's rolle i tilfælde af klimaskabte kriser og naturkatastrofer**Europa-Parlamentets beslutning af 22. november 2012 om den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik's rolle i tilfælde af klimaskabte kriser og naturkatastrofer (2012/2095(INI))**

(2015/C 419/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, navnlig artikel 42 og 43,
- der henviser til artikel 196 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde om civilbeskyttelse og artikel 214 om humanitær bistand,
- der henviser til Rådets konklusioner af 18. juli 2011 om EU's klimadiplomati ⁽¹⁾,
- der henviser til EEAS-COM fælles oplæg af 9. juli 2011 om klimadiplomati ⁽²⁾,
- der henviser til den højtstående repræsentant Javier Solana og Europa-Kommissionens fælles dokument fra 2008 til Det Europæiske Råd, om klimaændringer og den internationale sikkerhed ⁽³⁾, samt opfølgende henstillinger,
- der henviser til Kommissionens rapport med titlen »For a European civil protection force: Europe Aid« fra maj 2006,
- der henviser til Rådets beslutning af 8. november 2007 om indførelse af Fællesskabets civilbeskyttelsesordning ⁽⁴⁾, Kommissionens meddelelse »Hen imod et styrket EU-katastrofeberedskab: civilbeskyttelsens og den humanitære bistands rolle« af 26. oktober 2010 (COM(2010)0600) og til sin beslutning af 27. september 2011 ⁽⁵⁾,
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om en EU-civilbeskyttelsesordning af 20. december 2011 (COM(2011)0934),
- der henviser til Kommissionens meddelelse fra 2008 om Den Europæiske Union og den arktiske region (COM(2008) 0763) samt til sin beslutning af 20. januar 2011 om en bæredygtig EU-politik for Arktis ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. december 2011 om finanskrisens følger for forsvarssektoren i EU's medlemsstater ⁽⁷⁾,
- der henviser til konklusionerne fra konferencen i Berlin i oktober 2011 med titlen »From Climate negotiations to Climate diplomacy« og konferencen i London i marts 2012 med titlen »A 21st century dialogue on Climate and Security«,
- der henviser til Sikkerhedsrådets formandskabserklæring fra juli 2011 om klimaændringer og den internationale sikkerhed ⁽⁸⁾,
- der henviser til FN's miljøprograms rapporter af 2011 og 2012 »Livelihood security: Climate change, conflict and migration in the Sahel« ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/clima/events/0052/council_conclusions_en.pdf.

⁽²⁾ http://eeas.europa.eu/environment/docs/2011_joint_paper_euclimate_diplomacy_en.pdf.

⁽³⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/reports/99387.pdf.

⁽⁴⁾ EUT L 314 af 1.12.2007, s. 9.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0404.

⁽⁶⁾ EUT C 136 E af 11.5.2012, s. 71.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2011)0574.

⁽⁸⁾ <http://www.un.org/News/Press/docs/2011/sc10332.doc.htm>

⁽⁹⁾ www.unep.org/disastersandconflicts

Torsdag den 22. november 2012

- der henviser til FN's artikler om menneskelig sikkerhed og om ansvar for at beskytte ⁽¹⁾,
- der henviser til FN's retningslinjer for anvendelse af internationale militære og civile midler til katastrofehjælp (Osloretninglinjerne) ⁽²⁾ og retningslinjerne for anvendelse af militær- og civilforsvarsaktiver til støtte for FN's humanitære aktiviteter i komplekse nødsituationer (MCDA-retningslinjerne),
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet (SEC(2007)0781, SEC(2007)0782, COM(2007)0317) »På vej mod en europæisk konsensus om humanitær bistand« og den fælles erklæring herom ⁽³⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A7-0349/2012),

Generelle overvejelser

1. noterer sig klimaændringernes indvirkning på den globale sikkerhed, fred og stabilitet;
2. beklager, at spørgsmålet om klimaændringer som den største trussel mod den globale sikkerhed i de seneste fire år er blevet overskygget i den offentlige debat af den økonomiske og finansielle krise, som også udgør en umiddelbar global trussel;
3. mener, at stigningen i ekstreme vejrphenomener i de senere år udgør en eskalerende omkostning for den globale økonomi, ikke kun for udviklingslandene, men for verden som helhed, både som en direkte omkostning i form af genopbygning og bistand og som en indirekte omkostning i form af stigninger i forsikringspræmier og priser på varer og tjenesteydelser; understreger, at disse begivenheder også udgør en øget trussel mod den internationale fred og menneskers sikkerhed;
4. påpeger, at naturkatastrofer, som forværres af klimaændringer, er yderst destabiliserende, navnlig for sårbare stater; bemærker imidlertid, at intet tilfælde af konflikt hidtil udelukkende har kunnet tilskrives klimaændringer; understreger, at befolkninger med forringet adgang til ferskvand og fødevarer som følge af naturkatastrofer, der forværres af klimaændringer, er tvunget til at migrere og derved overbelaste den økonomiske, sociale og administrative kapacitet i de i forvejen skrøbelige regioner eller sammenbrudstruede stater og således har negativ indvirkning på den generelle sikkerhed; minder om, at sådanne begivenheder skaber konkurrence mellem lokalsamfund og lande om knappe ressourcer;
5. erkender, at komplekse kriser kan forudses og bør forebygges gennem anvendelse af en sammenhængende tilgang, herunder politikområder, som i fuld udstrækning gør brug af de redskaber, som er til rådighed under den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) samt politikkerne for humanitær bistand og udviklingsbistand; bemærker endvidere, at NATO stod i centrum for den første internationale reaktion på miljørelaterede sikkerhedsudfordringer i 2004, da alliancen gik sammen med fem andre internationale organisationer ⁽⁴⁾ om at danne Miljø- og Sikkerhedsinitiativet (ENVSEC) med henblik på at tackle miljøspørgsmål, som truer sikkerheden i sårbare regioner;
6. erkender betydningen af kritisk infrastruktur, som er til støtte for FSFP;
7. erkender, at der, selv om det kan være hensigtsmæssigt at integrere bekæmpelsen af klimaændringerne i en sikkerhedsmæssig sammenhæng, kun er tale om én del af EU's indsats mod klimaændringer, hvor man forsøger at bruge politiske og økonomiske redskaber til at afbøde og tilpasse sig klimaændringerne;

⁽¹⁾ Afsnit 138 og 139 i slutdokumentet fra FN-topmødet i 2005, FN's Sikkerhedsråds resolution af april 2006 S/RES/1674), FN's Generalsekretær Ban Ki-moons rapport »Implementing the Responsibility to Protect« af 15. september 2009 og resolutionen vedtaget af FN's Generalforsamling om ansvaret for at beskytte, A/RES/63/308 af 7. oktober 2009.

⁽²⁾ <http://www.unhcr.org/refworld/docid/47da87822.html>

⁽³⁾ Fælles erklæring fra Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen (2008/C 25/01).

⁽⁴⁾ FN's miljøprogram (UNEP), FN's udviklingsprogram (UNDP), Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE), FN's Økonomiske Kommission for Europa (UNECE) og Det Regionale Miljøcenter for Central- og Østeuropa (REC).

Torsdag den 22. november 2012

8. påpeger, at EU i sine strategier, politikker og instrumenter for foranstaltninger udadtil bør tage højde for indvirkningen af naturkatastrofer og klimaændringer på den internationale sikkerhed; minder endvidere om, at det i forbindelse med både naturkatastrofer og andre katastrofer er vigtigt at rette særlig opmærksomhed mod kvinder og børn, som er særligt sårbare i krisesituationer;

9. minder i denne forbindelse om Kommissionens mandat til at yde humanitær bistand og civilbeskyttelse og understreger behovet for yderligere at udvikle og styrke de eksisterende instrumenter;

10. minder i denne henseende om betydningen af at nedbringe katastroferisici for at mindske krisernes konsekvenser for sårbare befolkningsgrupper;

11. bemærker, at det er afgørende at integrere analysen af indvirkningen af klimaskabte kriser og deraf følgende naturkatastrofer i FSFP-strategier og operationelle planer før, under og efter enhver naturkatastrofe eller humanitær katastrofe, som måtte opstå, samt at lave backup-planer for afbødning rettet mod de mest truede regioner, samtidig med at de humanitære principper, som er fastsat i Lissabontraktaten, respekteres; opfordrer endvidere til praktisk samarbejde, som f.eks. samarbejdsøvelser;

12. understreger, at opbygningen af en effektiv reaktion på klimaændringernes sikkerhedsmæssige konsekvenser ikke blot skal forbedre konfliktforebyggelse og krisestyring, men også kapacitet til analyse og tidlig varsling;

13. minder om, at EU i henhold til Lissabontraktaten skal udvikle civile og militære kapaciteter til international krisestyring på tværs af hele opgavespektret, som beskrevet i artikel 43, især konfliktforebyggelse, humanitære opgaver og redningsopgaver, militær rådgivning og assistanceopgaver samt fredsbevarelse og stabilisering efter konflikter; minder også om behovet for at undgå enhver overlapning med veletablerede instrumenter til humanitær bistand og civilbeskyttelse, som ligger uden for rammerne af FSFP;

14. anerkender, at militære strukturer har kapaciteter og aktiver inden for miljøovervågning, risikovurdering, humanitær bistand, katastrofebistand og evakuering, som er af afgørende betydning for tidlig varsling, klimarelateret krisestyring og katastrofeberedskab;

15. påpeger, at der med Lissabontraktaten er indført nye bestemmelser (artikel 21-23, 27, 39, 41, stk. 3, og artikel 43-46 TEU), især bestemmelser forbundet med opstartsfonden i artikel 41, stk. 3, og at disse endnu ikke er gennemført;

16. påpeger, at EU bør uddybe sit samarbejde med FN, Den Afrikanske Union (AU) og OSCE bl.a. inden for rammerne af ENVSEC med henblik på at dele analyser og i fællesskab imødegå udfordringerne i forbindelse med klimaændringer;

17. fremhæver værdien af civil-militære synergier i kriser som dem i Haiti, Pakistan og New Orleans; mener, at disse synergier viste, hvordan militære styrker kan yde et værdifuldt bidrag i forbindelse med klimaskabte kriser og naturkatastrofer ved at yde direkte og rettidig bistand til de katastroferamte områder og befolkninger;

18. glæder sig over, at klimaændringerne er blevet mere og mere afgørende i den globale sikkerhedsdebat, især siden 2007, hvor FN's Sikkerhedsråd første gang drøftede klimaændringerne og konsekvenserne heraf for den internationale sikkerhed; bifalder den indsats, som EU og medlemsstaternes regeringer har gjort for at rejse spørgsmålet i FN's Sikkerhedsråd i juli 2011 og i Udenrigsrådets konklusioner om klimadiplomati;

Behovet for politisk vilje og handling

19. opfordrer næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, som den ansvarlige for gennemførelsen af Unionens fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, til:

- a) når som helst det anses for hensigtsmæssigt at tage hensyn til klimaændringer og naturkatastrofer og disses sikkerheds- og forsvarskonsekvenser i analysen af kriser og trusler om konflikter

Torsdag den 22. november 2012

- b) at vurdere, hvilke lande og/eller regioner der potentielt har størst risiko for konflikter og ustabilitet som følge af klimaændringerne og naturkatastrofer, opstille en fortegnelse over disse lande/regioner og forelægge oplysninger i de årlige FUSP-rapporter om gennemførelsen af de EU-politikker og -instrumenter, der har til formål at sætte ind på disse områder i de anførte lande/regioner
- c) at styrke EU's praktiske muligheder for at sikre konfliktforebyggelse, krisestyring og genopbygning efter kriser og nøje at koordinere indsatsen med Kommissionen og EU's udviklingspolitik, hvad angår behovet for at bistå partnerlande i kampen mod klimaændringer og i forbindelse med andre aspekter af tilpasningen til klimaændringerne
- d) i nært samarbejde med Kommissionen at tilpasse EU's langsigtede planlægning af civile og militære kapaciteter i overensstemmelse hermed;

20. mener, at EU er nødt til at fremlægge en liste over de udfordringer, det står over for i områder som Arktis, Afrika, den arabiske verden samt Himalaya og det tibetanske plateau (»den tredje pol«), især risikoen for konflikter grundet vandforsyning;

21. understreger betydningen af at videreføre og styrke EU's udviklingsbistand og humanitære bistand, som tager sigte på tilpasning, afbødning, reaktion, modstandsdygtighed, nødhjælp og udvikling efter en krise, i forbindelse med klimaskabte kriser og naturkatastrofer; bemærker vigtigheden af initiativer såsom katastrofe-forebyggelse og sammenkobling af nødhjælp, genopbygning og udvikling, og opfordrer Kommissionen til at integrere disse programmer og aktioner i sin humanitære bistand og især udviklingsbistanden; bifalder forslaget om at styrke EU's civilbeskyttelsesordning, især uden for Den Europæiske Union;

22. glæder sig over UNDP's, UNEP's, OSCE's, NATO's, UNECE's og REC's ⁽¹⁾ Miljø- og Sikkerhedsinitiativ (ENVSEC), som har til formål at tage de udfordringer op, der er forbundet med menneskers sikkerhed og miljøet ved at tilbyde lande i Centralasien, Kaukasus og Sydøsteuropa deres samlede ekspertise og ressourcer; bemærker, at de samlede resultater af ENVSEC stadig er begrænsede, men at det hidtil har fungeret som et vigtigt redskab til institutionel koordinering og en indgang til at lette mainstreamingprocesserne;

23. understreger, at EU bør samarbejde med de mest udsatte regioner og de mest sårbare stater for at styrke deres kapacitet til at klare sig; fremhæver, at EU yderligere kunne integrere tilpasning og modstandsdygtighed over for klimaændringer i EU's regionale strategier (f.eks. EU-Afrika-strategien, Barcelonaprocessen, Sortehavssynergien, EU-Centralasien-strategien og handlingsplanen for Mellemøsten);

24. opfordrer næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant og Kommissionen til at integrere de mulige konsekvenser af klimaændringer for sikkerheden i de vigtigste strategier, politikdokumenter og finansielle instrumenter vedrørende foranstaltninger udadtil og i FSFP;

25. henleder opmærksomheden på, at energisikkerhed er tæt forbundet med klimaændringer; mener, at energisikkerheden bør forbedres ved at mindske EU's afhængighed af fossile brændstoffer som dem, der importeres fra Rusland via rørledninger; minder om, at disse rørledninger vil blive sårbare over for forstyrrelser forårsaget af, at permafrosten smelter; og fremhæver, at forandringen af det arktiske område udgør en væsentlig klimarelateret indvirkning på EU's sikkerhed; understreger nødvendigheden af at tackle denne risikomultiplikator ved hjælp af en styrket EU-strategi for Arktis og en forbedret politik for EU-produceret vedvarende energi og energieffektivitet, som i betydelig grad mindsker Unionens afhængighed af eksterne kilder og dermed forbedrer dens sikkerhedsposition;

26. opfordrer EDA og medlemsstaternes væbnede styrker til at udvikle grønne og energibevidste teknologier, der udnytter de vedvarende energikilders potentiale fuldt ud;

27. glæder sig over de seneste forsøg på at styrke koordinationen mellem NATO og EU i forbindelse med kapacitetsudvikling; anerkender det store behov for at indkredse de gensidige fordele ved samarbejdet og samtidig respektere begge organisationers specifikke ansvarsområder; understreger behovet for at finde og skabe synergier, når det kommer til ressourcessammenlægnings- og deleprojekter og intelligente forsvarsprojekter (NATO), der kan gennemføres som reaktion på naturkatastrofer;

⁽¹⁾ FN's miljøprogram (UNEP), FN's udviklingsprogram (UNDP), Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE), FN's Økonomiske Kommission for Europa (UNECE) og Det Regionale Miljøcenter for Central- og Østeuropa (REC).

Torsdag den 22. november 2012

28. opfordrer næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant til snarest muligt at udnytte Lissabontraktatens fulde potentiale og forelægge forslag om gennemførelse af opstartsfonden (artikel 41, stk. 3, i EUT) med henblik på mulige, fremtidige ressourcesammenlægnings- og deleprojekter, fælles kapaciteter og en fælles permanent pulje af udstyr til civile kriseoperationer;

Behovet for en ny tilgang: strategiske og konceptuelle udfordringer

29. bemærker, at den negative indvirkning af klimaændringer og naturkatastrofer på fred, sikkerhed og stabilitet kunne integreres i alle strategiske FUSP/FSFP-dokumenter, der fungerer som retningslinjer for planlægning og gennemførelse af de enkelte politikker og missioner;

30. bemærker, at kapaciteten til at foretage tidlige vurderinger og undersøgelser bør sikre, at EU reagerer på kriser med de mest hensigtsmæssige midler, der er til rådighed, og hurtigst muligt indsætter tværfaglige teams bestående af civile, militære og civil-militære eksperter;

31. understreger, at EU's adgang til nøjagtige og rettidige analyser vil være afgørende for bestræbelserne på at reagere på og forudsige sikkerhedsproblemer forårsaget af klimaændringer, og at FSFP-kapaciteter er en god kilde til oplysninger i denne henseende; mener, at EU bør tage skridt til yderligere at udvikle kapacitet til dataindsamling og analyse af informationer gennem strukturer som f.eks. EU's delegationer, EU's Satellitcenter og EU's Situationscenter;

32. mener, at tidlig varsling og en tidlig forebyggende indsats i forhold til de negative konsekvenser af klimaændringer og naturkatastrofer afhænger af tilstrækkelige menneskelige ressourcer og metoder til dataindsamling og -analyse; bemærker, at de relevante enheder i EU-Udenrigstjenesten, der beskæftiger sig med sikkerhed, og de relevante tjenestegrene i Kommissionen og de geografiske kontorer bør integrere analyser af naturkatastrofers konsekvenser for den internationale sikkerhed og politiske stabilitet i deres arbejde; henstiller, at EU-Udenrigstjenestens og Kommissionens ansatte undervises i overvågning af naturkatastrofers konsekvenser for kriseudvikling, politisk stabilitet og sikkerhed; opfordrer til, at der udvikles fælles kriterier for analyse, risikovurdering og etablering af et fælles varslingssystem;

33. opfordrer de relevante organer under EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at forbedre koordineringen af situationsanalyse og politikplanlægning samt systematisk informationsudveksling vedrørende spørgsmål med relation til klimaændringer og naturkatastrofer; opfordrer indtrængende de relevante organer under EU-Udenrigstjenesten til at gøre brug af de til rådighed værende kanaler til at kommunikere og udveksle informationer med de relevante organer i Kommissionen, særligt ECHO, men også med FN's organisationer og programmer samt med NATO; påpeger, at de civile og militære strukturer, som har til opgave at reagere i forbindelse med klimaskabte kriser og naturkatastrofer, bør samarbejde tæt med alle civilsamfundsorganisationer, humanitære organisationer og ikke-statslige organisationer;

34. opfordrer indtrængende Kommissionen til at udarbejde beredskabsplaner for EU's reaktion på følgerne af naturkatastrofer og klimaskabte kriser, der indtræffer uden for Unionen, og som har direkte eller indirekte konsekvenser for sikkerheden i EU (f.eks. klimaskabt migration);

35. ser meget positivt på de skridt, der i 2011 blev taget på EU-udenrigsministerniveau under det polske formandskab samt i FN's Sikkerhedsråd under det tyske formandskab, for nærmere at præcisere samspillet mellem klimaændringer og de sikkerhedsmæssige konsekvenser heraf;

36. mener, at der kan foretages tilpasninger og ændringer, som imødegår konsekvenserne af klimaændringer og naturkatastrofer, i de vigtigste politiske dokumenter om FSFP, herunder EU's koncept for militær planlægning på det politiske og strategiske niveau ⁽¹⁾, EU's koncept for militær kommando og kontrol ⁽²⁾, EU's koncept for styrkeopbygning ⁽³⁾ og EU's koncept for hurtig militær reaktion ⁽⁴⁾ samt de dokumenter, der er relevante for civile FSFP-missioner, såsom EU's koncept for overordnet planlægning, EU's koncept for politiplanlægning og retningslinjerne for kommando- og kontrolstruktur for EU's civile krisestyringsoperationer ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/08/st10/st10687.en08.pdf>

⁽²⁾ 10688/08 — classified

⁽³⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/08/st10/st10690.en08.pdf>

⁽⁴⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/09/st05/st05654.en09.pdf>

⁽⁵⁾ dok. 13983/05 — dok. 6923/1/02 — dok. 9919/07

Torsdag den 22. november 2012

37. er af den opfattelse, at civile og militære kapaciteter bør udvikles på en sådan måde, at de kan indsættes i forbindelse med naturkatastrofer og klimaskabte kriser; mener, at der bør rettes særlig opmærksomhed mod udviklingen af militære kapaciteter, og i særdeleshed til ressourcesammenlægnings- og deleprocessen; henstiller, at Det Europæiske Forsvarsagentur kommer til at spille en større rolle på området;

Behovet for institutionel kreativitet: instrumenter og kapaciteter

38. gentager, at effektive reaktioner på kriser som naturkatastrofer ofte er nødt til at kunne trække på både civile og militære kapaciteter og kræver et tættere samarbejde mellem disse to aktiver; minder om, at det er afgørende at indkredse de nichespecifikke kapaciteter og huller, hvor militær kapacitet kan skabe en merværdi;

39. understreger behovet for at udarbejde en specifik liste over militære og civile FSFP-kapaciteter, som har særlig relevans både i forhold til at reagere på klimaændringer og naturkatastrofer og i FSFP-missioner; understreger, at der ved udarbejdelsen af denne liste bør rettes særlig opmærksomhed mod det arbejde, der er udført af Den Rådgivende Gruppe vedrørende Brug af Militær- og Civilforsvarsaktiver; bemærker, at sådanne aktiver bl.a. omfatter ingeniørkapaciteter, såsom ad hoc-opførelse og drift af havne- og lufthavnsinfrastruktur, operativ styring af luft- og søtransport, mobile hospitaler, herunder intensivpleje, kommunikationsinfrastruktur, vandrensning og brændstofstyring; anmoder Rådet og EDA om, som en del af 2013-revisionen af kapacitetsudviklingsprogrammet, at afstemme de aktuelle kataloger over civile og militære kapaciteter med dem, der er nødvendige for at imødegå udfordringerne ved klimaændringer, og om at forelægge de nødvendige forslag med henblik på at afhjælpe eventuelle mangler i disse kataloger;

40. understreger, at det er nødvendigt på grundlag af allerede eksisterende kapaciteter, såsom EU's kampgrupper og den europæiske lufttransportkommando, at undersøge muligheden for at skabe yderligere fælles kapaciteter, som er relevante for operationer, der reagerer på konsekvenserne af klimaændringer eller naturkatastrofer;

41. understreger, at det er nødvendigt at undersøge måder, hvorpå de væbnede styrkers energieffektivitet og miljøforvaltning kan forbedres både hjemme og i udlandet, blandt andet gennem udnyttelse af det potentiale, der ligger i vedvarende energikilder; minder om, at en enkelt EU-medlemsstats væbnede styrker forbruger lige så meget energi som en stor europæisk by, og at militære strukturer derfor bør være lige så innovative med hensyn til at mindske deres økologiske fodaftryk; glæder sig over rapporten »Greening the Blue Helmets: Environment, Natural Resources and UN Peacekeeping Operations«, som blev udgivet i maj 2012 af UNEP, De Forenede Nationers afdeling for fredsbevarende operationer (UNDPKO) og De Forenede Nationers afdeling for støtte i marken (UNDFS); påpeger, at USA's væbnede styrker⁽¹⁾ i adskillige år aktivt har søgt at øge energiafhængigheden ved at anvende bæredygtige energikilder og øge energieffektiviteten i alle militære operationer og infrastrukturer; glæder sig i denne forbindelse over det nylige EDA-projekt »Bliv grøn!«, som sigter mod at øge energieffektiviteten og anvendelsen af vedvarende energikilder væsentligt; understreger endvidere behovet for at udvikle retningslinjer for bedste praksis inden for ressourceeffektivitet og overvågning af miljøforvaltning ved FSFP-missioner;

42. understreger behovet for også at bringe den videre udvikling inden for det europæiske forsvarsindustrifundament i overensstemmelse med de specifikke krav ved klimaskabte kriser og naturkatastrofer; opfordrer til, at EDA får en styrket rolle i denne proces i tæt samarbejde med EU's Militærkomité; opfordrer begge FSFP-organer til at sikre, at indkøbsprogrammer og kapacitetsudviklingsprogrammer får afsat tilstrækkelige finansielle midler og andre ressourcer til de specifikke behov, der er forbundet med at reagere på klimaændringer og naturkatastrofer;

43. opfordrer militæret til at leve op til sit ansvar på området for miljømæssig bæredygtighed, og til, at tekniske eksperter kortlægger mulighederne for en grøn indsats lige fra nedbringelse af emissioner til forbedret genanvendelighed;

44. understreger nødvendigheden af at fastholde og yderligere at styrke en sammenhængende tilgang inden for rammerne af den næste flerårige finansielle ramme 2014-2020 for at afbøde og reagere på naturkatastrofer og naturskabte kriser ved brug af alle relevante instrumenter, som står til rådighed for Unionen; bifalder Kommissionens forslag til et fornyet stabilitetsinstrument, der allerede tager højde for de negative indvirkninger, klimaændringer og naturkatastrofer har på sikkerhed, fred og politisk stabilitet;

⁽¹⁾ Powering America's Defence: Energy and the Risks to National Security, May 2009. <http://www.cna.org/sites/default/files/Powering%20Americas%20Defense.pdf>.

Torsdag den 22. november 2012

45. anmoder om, at de økonomiske konsekvenser af sådanne forslag identificeres og desuden behandles i forbindelse med EU's budgetrevision;
46. opfordrer næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant til at sende klimasikkerhedsekspertes til EU-delegationerne i de hårdest ramte lande og regioner med henblik på at styrke EU's kapacitet inden for tidlig varsling og information om mulige, kommende konflikter;
47. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at styrke koordinationen mellem Unionen og dens nabolande inden for udvikling af beredskabskapaciteten i tilfælde af klimaskabte kriser;
48. opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at gøre sig til fortalere for, at der tages hensyn til klimaforandrings- og miljøbeskyttelsesaspekter i forbindelse med planlægningen og gennemførelsen af militære, civil-militære og civile operationer i hele verden;
49. bifalder idéen om at skabe en stilling til en særlig FN-udsending for klimasikkerhed;
50. opfordrer til, at der etableres koordinationsmekanismer mellem EU som helhed og de medlemsstater, der i fremtiden kan handle i overensstemmelse med bestemmelserne i et permanent struktureret samarbejde, for at sikre, at deres foranstaltninger er i overensstemmelse med EU's sammenhængende tilgang på dette område;
51. er af den opfattelse, at undersøgelser af naturkatastrofer og klimaskabte krisers følger for den internationale og europæiske sikkerhed bør indgå i Det Europæiske Sikkerheds- og Forsvarsakademis pensum;
52. opfordrer EU til at undersøge klimaændringernes sikkerhedsmæssige konsekvenser i dialog med tredjelande, især nøglepartnere som Indien, Kina og Rusland; understreger, at en virkeligt effektiv indsats vil kræve en multilateral tilgang og fælles investeringer med tredjelande, og at EU kunne opbygge et samarbejde med tredjelandes militære myndigheder med fælles udviklings- og uddannelsesmissioner;

o

o o

53. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, EU-medlemsstaternes parlamenter, NATO's Parlamentariske Forsamling, NATO's generalsekretær, FN 's Generalforsamling og FN 's generalsekretær.

P7_TA(2012)0459

Forhandlingerne om en udvidet partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem EU og Kasakhstan

Europa-Parlamentets beslutning af 22. november 2012 om Europa-Parlamentets henstillinger til Rådet, Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil om forhandlingerne om en udvidet partnerskabs- og samarbejdsaftale mellem EU og Kasakhstan (2012/2153(INI))

(2015/C 419/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til partnerskabs- og samarbejdsaftalen, der etablerer et partnerskab mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Kasakhstan på den anden side, som trådte i kraft den 1. juli 1999 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EFT L 196 af 28.7.1999, s. 1. EFT L 248 af 21.9.1999, s. 35.